

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

27 - Neml

1. Tâ, Sîn. İşte bunlar Kur'an'ın ve açık-seçik beyanda bulunan Kitap'ın ayetleridir.
2. Müminlere bir kılavuz ve muştudur o.
3. O müminler ki, namazı/duayı yerine getirirler, zekâtı verirler. Ve âhirete tam bir biçimde inananlar da onlardır.
4. Şu bir gerçek ki, âhirete inanmayanların amellerini biz, kendileri için süsleyip püsledik. Bu yüzden onlar kalpleri körelmiş olarak şaşkınlık içinde bocalar dururlar.
5. İşte bunlardır kendilerine azabın korkuncu öngörülen. Âhirette hüsrana uğrayacaklar da onlardır.
6. Emin ol ki, sen bu Kur'an'a Hakîm ve Alîm bir kudret tarafından muhatap kılınıyorsun.
7. Hatırla o zamanı; Mûsa, ailesine şöyle demişti: "Ben bir ateş fark ettim. Ondan size bir haber getireceğim, yahut parlak bir kor getireceğim ki ateş yakıp ısınabilesiniz."
8. Mûsa ateşe vardığında şöyle çağrıldı. "Ateşteki kimse de ateşin çevresindekiler de kutsal ve bereketli kılınmıştır. Ve âlemlerin Rabbi olan Allah, bütün eksiklik ve iğretiliklerden arınmıştır."
9. "Ey Mûsa! Kuşkun olmasın ki ben, Allah'ım; Azîz olan, Hakîm olanım..."
10. "Asanı bırak!" Bunun üzerine Mûsa, asayı çevik bir yılan gibi titreyip kıvrılır görünce gerisin geri kaçtı ve arkasına bakmadı. "Korkma ey Mûsa, benim. Benim huzurumda, elçi olarak gönderilenler korkmaz."
11. "Zulme bulaşan müstesna. O da bunu kötülüğün arkasından güzelliğe çevirirse hiç kuşkusuz ben Gafûr'um, Rahîm'im."
12. "Elini koynuna sok; Firavun ve toplumuna yönelik dokuz mucizeden biri olarak pürüzsüz ve lekesiz, bembeyaz bir biçimde çıkacaktır. O Firavun ve yandaşları sapmış bir topluluk haline geldiler."
13. İşte bu şekilde ayetlerimiz göz ve gönül açar bir biçimde onlara geldiğinde şunu deyiverdiler: "Açık bir büyüdür bu..."
14. Zulüm ve böbürlenmeyle, ona karşı çıktılar. Oysaki öz benlikleri, onun gerçekliğine kanaat getirmişti. Bak da gör, nasıl olmuştur o bozguncuların sonu!
15. Yemin olsun, biz, Davûd'a da Süleyman'a da bir ilim verdik. Onlar şöyle dediler: "Bizi, mümin kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamd olsun."
16. Süleyman, Davûd'a mirasçı oldu ve şöyle dedi: "Ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve bize herşeyden biraz verildi. Kuşkusuz bu, apaçık lütfun ta kendisidir."
17. Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları, Süleyman'ın huzurunda bir araya getirildi. Onlar, düzenli bir biçimde sevk ediliyorlardı.
18. Karınca vadisine geldiklerinde bir karınca şöyle seslendi: "Ey karıncalar! Yuvalarınıza girin ki, Süleyman ve orduları farkında olmayarak sizi ezmesinler."
19. Bunun üzerine Süleyman, karıncanın sözüne güldü ve dedi: "Rabbim, bana ve ebeveynime lütfettiğin nimetine şükretmeme, hoşnut olacağın hayırlı ve barışçıl bir iş yapmama imkân ver. Ve rahmetinle beni iyilik ve barışı seven kullarının arasına sok."
20. Kuşları teftiş etti de dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum, yoksa kayıplara mı karıştı?"
21. "Ona acımasızca azap edeceğim, beki de onu boşazlayacağım; yahut da bana mutlaka açık bir kanıt getirecek."

22. Az sonra Hühüd gelip şöyle dedi: "Senin fark edemeyeceğin bir şeyi fark ettim ve sana Sabâ'dan parlak bir haber getirdim."
23. "Sabâlılara hükmeden bir kadın buldum. Kendisine herşeyden bir pay verilmiş, kocaman bir tahtı var."
24. "Onu ve toplumunu, Allah'ı bırakıp Güneş'e secde eder buldum. Şeytan onlara, yapıp ettiklerini süslü gösterip onları yoldan saptırmış. Artık doğruyu bulamazlar."
25. "Göklerde ve yerdeki sırrı açığa çıkaran, onların gizlediklerini de açıkladıklarını da bilen Allah'a secde etmemek gayretindedir."
26. "O Allah ki, tanrı yok kendinden başka, o büyük arşın rabbidir O."
27. Süleyman dedi: "Doğru mu söyledin yoksa yalancılardan mısın, göreceğiz!"
28. "Şu yazımı götürüp onlara at. Sonra onlardan uzaklaş da bak bakalım, nasıl davranacaklar."
29. Melike dedi ki: "Ey ileri gelenler, bana önemli bir mektup bırakıldı."
30. "Süleyman'dan bir mektup. Rahman ve Rahîm Allah'ın adıyla başlıyor."
31. "Söylediği şu: Bana büyüklük taslamaya kalkmayın. Teslim olarak huzuruma gelin."
32. Melike dedi: "Ey danışmanlarım, bu meselem konusunda bana fikir verin. Siz onaylamadıkça, hiçbir işe kesin karar vermem."
33. Dediler ki: "Biz çok güçlüyüz, çok yaman savaşırız. Buyruk senin. Ne karar vereceğini sen bilirsin."
34. Melike dedi: "Şu bir gerçek ki krallar bir kente/bir memlekete girdiler mi, orada bozgun çıkarırlar; oranın onurlu insanlarını zelil-sefil ederler. İşte böyle yaparlar."
35. "Şimdi ben onlara bir hediye göndereceğim ve bakacağım elçiler neyle geri dönecekler."
36. Elçi, Süleyman'a geldiğinde, o dedi ki: "Siz bana bir mal ile mi destek veriyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiği daha kıymetlidir. Sizin hediyenizle, benden çok siz ferahlırsınız."
37. "Seni gönderenlere dön. Vallahi, karşı koyamayacakları ordularla üstlerine gelirim ve onları oradan, başları eğik, aşağılanmış bir halde sürer çıkarırım."
38. Süleyman, kurmaylarına dedi ki: "Onlar teslim olup huzuruma gelmeden önce, o kadının tahtını hanginiz bana getirebilir?"
39. Cinlerden bir ifrit şöyle dedi: "Sen daha makamından kalkmadan, onu sana getirebilirim. Ben bunu yapacak güçteyim ve gerçekten güvenilir biriyim."
40. Kendinde Kitap'tan bir ilim olan kişi de şöyle dedi: "Ben onu sana, gözünü açıp yumuncaya kadar getiririm." Derken Süleyman, tahtı, yanında kurulmuş görünce şöyle konuştu: "Rabbimin lütfundandır bu. Şükür mü edeceğim, nankörlük mü diye beni denemek istiyor. Esasında, şükreden, kendisi lehine şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse bilsin ki, Rabbim Ganî'dir, cömerttir."
41. Emir verdi: "Onun tahtını başkalaştırın, bakalım tanıyacak mı, tanıyamayanların arasına mı girecek?"
42. Melike gelince şöyle denildi: "Senin tahtın da böyle mi?" Dedi: "Bu sanki o. Zaten daha önce bize bilgi verilmişti ve biz müslüman olmuştuk."
43. Daha önce Allah dışında ibadet ettikleri, onu engellemiştir. Çünkü o, küfre sapmış bir topluluktandı.
44. Ona denildi: "Köşke gir!" Melike onu görünce su sandı ve baldırlarını açtı. Süleyman dedi ki: "O, cilalı sırçadan yapılmış bir parlak avlu/zemindir." Melike dedi: "Rabbim, doğrusu ben öz benliğime zulmetmişim. Artık Süleyman'la birlikte, âlemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oluyorum."
45. Yemin olsun, Semûd'a da kardeşleri Sâlih'i, şunu tebliğ etmek üzere gönderdik: "Allah'a kulluk/ibadet edin." Bir de ne görelim, onlar birbirleriyle boğuşan iki fırka oluvermişler.
46. Sâlih dedi: "Ey toplumum! İyilikten önce kötülüğü istemedi aceleniz niye? Merhamet görebilmeniz için Allah'tan af dileseniz olmaz mı?"
47. Dediler: "Sen ve beraberindekiler yüzünden başımıza uğursuzluk geldi/sen ve beraberindekileri uğursuzluk belirtisi sayıyoruz."

Dedi: "Uğursuzluk kuşunuz Allah katındadır. Daha doğrusu siz, imtihana çekilen bir topluluksunuz.

48. O kentte, hep bozgun çıkarıp barışa hiç yanaşmayan dokuz çete vardı.

49. Allah adına yeminleşerek şöyle dediler: "Ona ve ailesine bir gece baskını yapalım, sonra da velisine şöyle diyelim: Biz onların ailesinin öldürülüşüne tanık olmadık. Vallahi, doğru söyleyenleriz."

50. Onlar bir tuzak kurdular, biz de bir tuzak kurduk, ama şuursuzluk eden onlardı.

51. Bir baksana nasıl oldu tuzaklarının sonu! İşte, onları da topluluklarını da hep birlikte yere geçirdik.

52. İşte sana onların, işledikleri zulümler yüzünden çöküp ıvıssız kalmış evleri. Hiç kuşkusuz bunda, ilmi kullanan bir topluluk için kesin bir ibret vardır.

53. Biz inananları, korunup sakınanları kurtardık.

54. Lût'u da resul olarak gönderdik. Toplumuna şöyle dedi: "Gözünüz göre göre şu iğrençliği yapıyorsunuz ha!"

55. "Siz, şehvetinizi tatmin için kadınları bırakıp da erkeklere mi gidiyorsunuz? Doğrusu siz cehalete saplanmış bir topluluksunuz."

56. Toplumunun cevabı sadece şunu söylemek oldu: "Çıkarın şu Lût ailesini kentinizden; bunlar temizlik tutkunu olmuş kişilerdir."

57. Bunun üzerine onu ve ailesini kurtardık. Karısı hariç. Onu, arkada kalanlardan biri olarak takdir etmiştik.

58. Üzerlerine bir de yağmur yağdırdık. Uyarılmış olanlar üzerine inen yağmur da ne kötüdür!"

59. De ki: "Hamd Allah'a, selam O'nun seçip yücelttiği kullarına! Allah mı hayırlı, yoksa onların ortak tuttukları mı?"

60. Yoksa gökleri ve yeri yaratan, gökten size bir su indiren mi hayırlı? Biz o suyla sizin için gözler-gönüller açan bahçeler bitirdik. Sizin, onların bir tek ağacını bitirmeniz mümkün değildi. Allah'ın yanında bir ilah mı var? Hayır! Ama onlar döneklik eden bir topluluktur.

61. Yoksa yeri bir karargâh yapıp şurasına-burasına nehirler serpiştiren, üzerine dayanaklı dağlar konduran ve iki deniz arasına bir engel yerleştiren mi hayırlı? İlah mı var Allah'ın yanında!? Hayır! Ama onların çokları ilimden nasipsizliği sürdürüyorlar.

62. Yoksa zorda kalan yalvardığında, onun imdadına yetişip sıkıntı ve kederi kaldıran, sizi yeryüzünün hükmedenleri kılan mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah daha var mı!? Ne kadar da az ibret alıyorsunuz!

63. Yoksa size karanın ve denizin karanlıkları içinde yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgârları müjdeciler gönderen mi hayırlı? Allah'ın beraberinde bir ilah daha mı var?! Allah, onların ortak tuttuklarından uzaktır, arınmıştır.

64. Yoksa yaratmaya başlayıp sonra tekrar tekrar yaratan ve sizi gözeten ve yerden rızıklandıran mı hayırlı? Allah'ın yanında bir ilah mı var? De ki: "Getirin susturucu kanıtınızı, eğer doğru sözlüler iseniz."

65. De ki: "Göklerde ve yerde, Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilmez. Ne zaman dirileceklerini de bilmezler."

66. Hayır, onların bilgileri âhiret konusunda yetersiz kalmıştı. Daha doğrusu onlar ondan kuşku duymaktadırlar. Hayır, hayır! Onlar, onu göremeyecek kadar kördürler.

67. İnkârcılar dediler ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra, gerçekten biz bundan sonra ortaya mı çıkarılacağız?"

68. "Yemin olsun, bununla şimdi biz, önceden de atalarımız tehdit edildi. Bu, öncekilerin masallarından başka bir şey değil."

69. De ki: "Yeryüzünde dolaşın da bir bakın nice olmuştur günahkârların sonu!"

70. Onlar yüzünden tasalanma. Kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü de sıkıntıya düşme.

71. "Eğer doğru sözlülerseniz, bu vaat ne zaman?" derler.

72. De ki: "Acele isteyip durduğunuzun bir kısmı belki de arkanıza takılmıştır."

73. Senin Rabbin, insanlara karşı gerçekten lütfkârdır; fakat çokları şükretmezler.

74. Ve senin Rabbin, onların göğüslerinin sakladığını da açığa vurduğunu da çok iyi bilir.

75. Yerde ve gökte hiçbir gayb yoktur ki, açıklayıcı bir Kitap'ta olmasın.
76. Hiç kuşkunuz olmasın ki bu Kur'an, İsrailoğullarına, ihtilafa düştükleri şeylerin birçoğunu anlatıyor.
77. Ve elbette o, inananlara bir kılavuz ve rahmettir.
78. Rabbin, o İsrailoğulları arasında hükmünü verip gereğini yapacaktır. Azîz'dir, Alîm'dir O.
79. Allah'a dayanıp güven, çünkü sen apaçık gerçeğin üzerindesin.
80. Sen, ölümlere işittiremezsin. Eğer dönüp giderlerse, sağırlara da çağırıyor duyuramazsın.
81. Ve sen, düştükleri sapıklıktan körleri de çıkaramazsın. Teslim olmuş kişiler halinde ayetlerimize inananlardan başkasına sesini duyuramazsın.
82. O söz tepelerine indiğinde, yeryüzünden onlar için bir dâbbe/debelenir gibi yürüyen bir canlı çıkarırız da o onlara, insanların bizim ayetlerimize gereğince inanmadıklarını söyler.
83. O gün her ümmetin içinden ayetlerimizi yalanlayanlardan bir zümre derleriz de onlar, toplu halde ortaya sürülürler.
84. Geldiklerinde Allah onlara: "Ayetlerimizi, ilminiz onları kuşatmadığı halde inkâr mı ettiniz yoksa ne yapıyordunuz?" der.
85. İşledikleri zulümler yüzünden o söz tepelerine inmiştir; artık tek kelime söyleyemezler.
86. Görmedin mi; biz geceyi, içinde dinlensinler diye, gündüzü de gösterici bir ışık olsun diye oluşturduk. İşte bunda, inanan bir topluluk için elbette ibretler vardır.
87. Sûra üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği dışında herkes, göklerdekiler, yerdekiler dehşet içinde kalacaktır. Hepsi boynunu bükmüş bir halde O'nun huzuruna gelir.
88. Sen dağlara bakar da onları donuk-durgun görürsün. Oysaki onlar, bulutların dolaştığı gibi dolaşmaktadır. Her şeyi güzel ve yerli yerinde yapan Allah'ın sanatıdır bu! Yaptıklarınızdan gereğince haberdardır O!
89. İyilik ve güzellik getirene, getirdiğinden daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan güvene çıkmışlardır.
90. Kötülük getirenlerin ise yüzleri ateşte sürtülür. Sadece yapıp ettiklerinizle cezalandırılırsınız.
91. "Ben sadece, bu beldenin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Orayı saygıya layık kılmıştır O. Her şey O'nundur. Ben, müslümanlardan/Allah'a teslim olanlardan olmakla emrolundum."
92. "Ve Kur'an okumakla emrolundum. Artık kim yola gelirse kendi nefsi için gelir. Sapmışa gelince, böylesine de ki: 'Ben uyarıcılardan biriyim. Hepsi bu!'"
93. Ve şöyle yakar: "Hamt olsun Allah'a! O size ayetlerini gösterecek de siz onları tanıyacaksınız. Senin Rabbin, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir."